

یکی از شعرهایی که در برنامه «سرزمین شعر» خوانده شد و به شدت مورد استقبال مخاطبان برنامه قرار گرفت، سروده‌ای از موسی عصمتی، شاعر نابینای سرخسی بود. او این شعر را در ثای پدرش سروده بود که یک کارگر معدن بوده است. احساس و عاطفه شاعر و نیز توانایی او در سرودن این شعر زیبا و پراحساس با وجود داشتن معلولیت، به شدت مورد استقبال مخاطبان

شعری که رکورد زد

قرار گرفت و در شبکه‌های اجتماعی دست به دست شد؛ به گونه‌ای که در کمتر از یک هفته میزان بازدید از کلیپ شعرخوانی موسی عصمتی به بیش از یک میلیون بازدید رسید. این شاعر که در ۱۲ سالگی بر اثر بیماری مننژیت، بینایی خود را از دست داد، بعد از چند سال ترک تحصیل، در مدارس نابینایان تحصیلات خود را بی

گرفت و در آموزشگاه نابینایان شهید محبی تهران و امید نابینایان درس خواند و در دانشگاه بیرجند رشته زبان و ادبیات فارسی را دنبال کرد و تحصیلات خود را تا کارشناسی ارشد ادامه داد و هم‌اکنون دبیر ادبیات دانش‌آموزان دبیرستان نابینایان در شهر مشهد است. از کتاب‌های این شاعر می‌توان به «بی‌چشمداشت» اشاره کرد.

برای مشاهده کلیپ شعرخوانی این شاعر کلیک کنید

ملی را بررسی کرده‌ایم

ماد به شعر ایرانی

داوری شعر هستم، از نتایج تعجب می‌کردم و این موارد بازخورد داشته است. برنامه هنوز شکل نهایی خود را پیدا نکرده است و عوامل برنامه روز به روز تصمیم می‌گرفتند که چه باید کرد. حتی از روز نخست مشخص نبود مرحله نهایی قرار است چگونه اجرا شود. اینها در طول مسیر شکل گرفت که البته بخشی از آن طبیعی هم بود چرا که تجربه اول بود. درباره حضور آقای افتخاری هم باید گفت، اصل حضور ایشان خوب بود اما میزان دخالت، حضور، و وقتی که به ایشان داده می‌شد یا استفاده از چند خواننده به جای یک خواننده، قابل بررسی است. اگر نشتی برای ارزیابی و آسیب‌شناسی برنامه برگزار شود، می‌توان برنامه را مورد نقد قرار داد تا در مراحل بعدی بی‌نقص‌تر و جذاب‌تر باشد.

شعربل‌های ارتباطی نیاز دارد

محدثی هم نظرش را درباره تأثیرات ساخت و تولید چنین برنامه‌هایی در رسانه ملی، بر حرکت کلی شعر معاصر این‌گونه توضیح می‌دهد: من در دوره‌ای که سردبیر مجله شعر بودم، یکی از دغدغه‌هایم این بود که در این رسانه مکتوب قالب‌هایی تعریف کنم تا شعر برای مردم قابل استفاده و ملموس کنم. در قالب ویژه‌نامه برای اشخاص برجسته، ویژه‌نامه برای برخی قالب‌های شعری مانند غزل، شعر کوتاه و... با برخی ویژه‌نامه‌های مفهومی مانند شعر آیینی، شعر طنز و... ظرفیت عظیمی دارد ولی برای ارتباط با مردم به بل‌های ارتباطی نیاز دارد. این کار، کمکی دوسویه است، هم باعث نفوذ و حضور بیشتر شعر در میان مردم می‌شود و هم این‌که وقتی ارتباط شعر و شاعر با مردم بیشتر باشد، به واقعی‌تر شدن شعر کمک می‌کند و باعث می‌شود شاعر از برج عاج ذهنی خود بیرون آمده، با مردم تعامل برقرار می‌کند؛ این امر باعث می‌شود شعر شاعر جان اجتماعی و مردمی بگیرد. بسیاری از اتفاقاتی که در دهه ۷۰ افتاد و نخل‌سازی‌های بیهوده‌ای که در شعر به راه افتاد به این دلیل بود که شاعر با مردم ارتباط نداشت، دچار توهمات می‌شد که باعث می‌شد در خانه‌اش بنشیند، یک شب نخله بسازد و صبح مانیفست شعری بدهد. این مورد وقتی که شاعر از مردم و محیط جامعه دور باشد، اتفاق می‌افتد.

پیشنهاد سرگروهی به خود، می‌گوید: سال قبل، بعد از شعر فجر شد، به دلیل این‌که ایشان همیشه به دنبال مان ابتد این موضوع در ذهن ایشان جرقه زده بود که از برای کند و ارتباط بیشتری میان تلویزیون و شعر فجر یعنی ایشان این طرح را در شورای شعر مرکز موسیقی متفاوتی مطرح شد و نهایتاً نظر جمع این بود که شعر از بررسی کتاب‌ها داشته باشد. این فکر اولیه بود و بعد از آن، شورایی با حضور هفت، هشت نفر از دوستان بودم. بعد از آن در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و در شد که طرح در این مرحله عملیاتی تر شد و در آنجا بود هرکدام یک گروه تشکیل بدهند و هرکدام هشت شاعر شود یک برنامه تلویزیونی تولید کرد و گام به گام پیش این برنامه تولید شود اما چون فرصت کم بود و هنوز از هارمان ابتدا اصلاحات رقابت، زیاد مطرح نبود و من را حتی نمی‌پذیرفتند و وقتی من اسامی را

گفتند این افراد به برنامه نمی‌آیند و ستان دارند، خواهند پذیرفت و در برنامه حضور یافتند. به نظر من رسانه ملی جای برای شعر باز کرد. کال نبوده است اما در مجموع کار

از داورى هادفاع مى‌کنم

محمدکاظم کاظمی، شاعر و منتقد افغانستانی از دیگر داوران برنامه «سرزمین شعر» که در ابتدا نگرانی‌هایی برای پذیرش داورى برنامه داشته، می‌گوید: واقعیت امر این است که وقتی در ابتدا بحث سرزمین شعر شد، تصور این بود که برنامه جدی و جذابی از کار درنیاید و مخاطب دوستدار شعر از آن استقبال نکند. ضمن این‌که تصویری‌کردم احتمالاً شاعران مبتدی در آن شرکت کنند و مانند برنامه‌های استعدادیابی شود اما وقتی وارد برنامه شدیم، دیدیم که شاعران حرفه‌ای زمانه ما در برنامه حضور یافته‌اند. خیلی از آنها شاعرانی بودند که در جشنواره‌ها مقام آورده بودند و همین سطح مسابقه را از نظر کیفی بالا می‌برد. ضمن این‌که از نظر برنامه‌سازی هم کار خوب و حرفه‌ای برای برنامه صورت گرفته بود. تصور دیگری که داشتم، این بود که برنامه تنوع موضوعی نداشته باشد ولی وقتی برنامه آغاز شد، دیدیم که الزامی از نظر موضوعات برای داوران و شرکت‌کنندگان وجود نداشت و مجبور نبودیم تنها شعرهای مربوط به جریان شعر انقلابی و مذهبی را مطرح کنیم. سیاست کلی برنامه، وجود فضای باز برای مطرح شدن همه موضوعات شعری بود کما این‌که دیدیم در این برنامه شاعرانی، حتی شاعران خانم، شعرهای عاشقانه خوبی خواندند. همین‌طور شعرهایی درباره مسائل ملی یا شعر طنز خوانده شد و مضمون، ملایک برای داورى نبود؛ تنها چیزی که ملاک بود، کیفیت شعر بود.

وی درباره دلیل این ذهنیت خود می‌گوید: مقداری از این پیش‌داوری به دلیل برنامه‌های ادبی مانند برنامه مشاعره بود که در صداوسیما اجرا می‌شد و بخشی هم به دلیل این بود که تصور می‌کردیم قید و بندهای خاصی در صداوسیما در مطرح شدن شاعران و موضوعات شعری وجود داشته باشد و به همین دلیل فکر می‌کردیم برنامه از نظر شرکت‌کنندگان و مخاطبان همه‌گیر نباشد. دلیل دیگر نگرانی من به عنوان داور این بود که تصور می‌کردم نمی‌توان برنامه شعری را مانند برنامه‌هایی چون استعدادیابی یا مشاعره، در همان زمان داورى کرد؛ چون همیشه در داورى‌ها بدقت و حوصله چندین بار شعرها را می‌خواندم و این تصور در من بود که نمی‌دانیم شاعر چه می‌خواند و باید فی‌المجلس شعرها را داورى کنیم. اصلاً در خودم توانایی داورى زنده در برابر چشم مخاطبان را نمی‌دیدم ولی وقتی دیدم که داورى به صورتی نیست که با چیز غیرمنتظره‌ای روبه‌رو شویم و همان لحظه اعلام‌نظر عملی کنیم، این دغدغه رفع شد و امروز تا حد قابل‌توجهی از داورى هادفاع می‌کنم.

وی در ادامه می‌گوید: یکی از مسائلی که در داورى‌ها می‌تواند مسأله‌ساز باشد این است که داوران بدون شور و رقت اعلام‌نظر کنند و نمره‌ای بدهند که باعث شود نمره یک داور روی میانگین کلی نمره شاعر تأثیرگذار باشد. اما در این برنامه بعد از پایان شعرخوانی‌ها، داوران وارد شور می‌شدند و درباره شعرها بحث و گاهی شعرها را بازخوانی می‌کردند در نهایت تقریباً به یک اتفاق نظر می‌رسیدیم و موارد اندکی بود که کار به اقلیت و اکثریت رسید. در این بین دو مسأله هست که تا حدود اندکی داورى‌ها را خدشه‌دار می‌کند. یکی از آنها طبیعت داورى شعر است که شعرهایی که خصوصیت خاصی دارند، مثلاً شعر کلاسیک یا شعر قدی که در همان لحظه شخص را جذب می‌کنند و خیلی سریع نظر مخاطب عام یا داور را جلب می‌کنند که اصلاً حایه آنها شعرهای جشنواره‌ای می‌گوییم، معمولاً بر داورى‌ها سایه می‌اندازند. معمولاً شعرهای خاص یا شاعرانی که قرائت خاصی در شعر دارند یا مسیر خاصی در شعر دارند حتی اگر در مسیر خود خیلی عالی هم باشند، نمی‌توانند در داورى‌ها مورد توجه قرار بگیرند چون عمده داوران ممکن است روی آن قرائت خاص نظری نداشته باشند، برای مثال فرض کنید در جشنواره‌ای شاعری یک شعر حجم در بالاترین سطحش می‌خواند، ممکن است از میان داوران فقط یک نفر به این نوع شعر علاقه داشته باشد زیرا جریانی همه‌سند نیست و حذف می‌شود در حالی‌که در آثار و سبک خاص خودش یک شاعر تراز اول باشد. همین‌الان شما شعر استاد علی معلم دامغانی را با شعر برخی از هم‌دوره‌ای‌های ایشان که شعرشان مقبولیت عمومی بیشتری دارد، وارد داورى کنید. شعر معلم شاید حذف شود. به همین دلیل به شاعرانی که سبک و ویژگی خاصی دارند و جریانی به وجود آورده‌اند که خیلی مقبولیت عمومی ندارد، در داورى‌ها جفای می‌شود و این طبیعت ما جرأتش، تنها چیزی که می‌شود کرد این است که تنوع سلیقه بیشتری در میان داوران وجود داشته باشد که در اینجا این تنوع تا حدودی وجود داشت. مسأله دیگری که می‌تواند روی داورى‌ها سایه بیندازد، نقش اعتبار و معروفیت شاعر در ذهن داوران باشد. در موارد اندکی شاید در دوسه مورد در میان این ۶۴ شاعر این مسأله تأثیرگذار بود. البته این مسأله در حدی نبود که دامنه دار باشد چرا که ما شاعران سابقه‌دار و پیشکسوت و حتی موسفیدی داشتیم که در همان دور اول حذف شدند.

چهره واقعی شعر و شاعران

کاظمی درباره تأثیرات برنامه‌هایی از این دست، بر شعر امروز ایران می‌گوید: اگر شاعران جدی و شاعرانی که شعرشان قوی و در موقعیت انتشار کتاب و مطرح شدن در جشنواره‌هاست، در این برنامه‌ها شرکت کنند، حاشان است که به رسانه بایند و شعرشان مطرح شود. این مسأله باعث خواهد شد سلیقه عمومی مردم را نسبت به شعر تا حدودی اصلاح کند. در سطح جامعه و کلیت کشور، شاعرانی در حد شاعران درجه اول قرن مطرح می‌شوند مثلاً همان شاعر غزلش را در مسابقه بیاورد و در کنار شاعرانی که در این برنامه شرکت کردند، شعرش را بخواند، می‌بینیم که اگر شاعران را در نظر بگیریم، مقام نمی‌آورد. واقعیت این است که برخی شاعران که در این برنامه شعر خواندند، شعرشان در سطح یا بالاتر از شعر شاعرانی است که سطح جامعه و حتی در میان نخبگان به عنوان شاعران تراز اول شعر فارسی شناخته می‌شوند اما شعر آنان دیده نشده است و اگر شعر حرفه‌ای ما بتواند وارد رسانه شود، این نگاه تا حدی تعدیل و

تصحیح می‌شود و مردم می‌بینند که شعر قوی امروز، این نوع شعر است. کاظمی در ادامه، تصحیح دیدگاه مردم درباره شعر و شاعران را از نتایج ساخت چنین برنامه‌هایی در رسانه ملی می‌داند و می‌گوید: مردم خیلی وقت‌ها از نظر چهره و سلوک شاعران هم تصور درستی از شاعران ندارند و فکر می‌کنند شاعران، افرادی زوئلیده و درویش مسلک هستند. این تصور مانند تصویری است که قبلاً از شاعران در برخی برنامه‌های صداوسیما ارائه می‌شد. مثلاً در مجموعه مرد هزارچهره، محفل شعری تصویر شده بود که در آن کسی شعر تو می‌خواند و همه به به می‌گفتند. تصور عموم مردم از شعر تو همان چیزی است که در آن برنامه به طنز گرفته شده و تصویرشان از محفل شعر هم حلقه خاصی با دود و دم شبیه حلقه جادوگران است. این‌که می‌بینیم شخصی با سیما و ظاهری معمول شعر می‌خواند، در تصحیح نگاه مردم از شاعران نیز مؤثر است. ما تصویر کاریکاتوری و طنزآمیز از شعر و شاعران را در رسانه دیده‌ایم و برنامه‌ای مانند «سرزمین شعر» چهره واقعی شاعران را نشان می‌دهد. شاید این برنامه در شعر به‌ما هو شعر و در سرایش شعر مؤثر نباشد، ولی در جذب مخاطب و تغییر ذائقه عمومی آنها مؤثر باشد.

استقبال فارسی‌زبانان جهان

وی درباره بازخوردهای برنامه در میان جامعه ادبی کشورهای فارسی‌زبان و خارج از مرزهای کشور می‌گوید: در همین ایامی که برنامه پخش می‌شد، من مطلبی از سیدرضا محمدی شاعر افغانستانی مقیم اروپا دیدم که نوشته بود من این روزها از کار و زندگی افتاده‌ام؛ چرا که همه قسمت‌های این برنامه را می‌بینم. با مشغولیت‌هایی که زندگی در غرب دارد، شاعر حرفه‌ای و جدی و نه یک مخاطب تفرنی، پیام می‌دهد که تمام این برنامه‌ها را می‌بینم. پخش بخش‌هایی از این برنامه در فضای مجازی به‌صورت کلیپ‌های کوتاه به خصوص در قس‌یوت‌ک که در افغانستان استفاده از آن خیلی رایج است و نیز موجود بودن بخش‌های برنامه در تلویزیون‌های اینترنتی به دیده‌شدن آن کمک زیادی کرده است. پیام‌های زیادی از خارج کشور درباره این برنامه و بازخوردهای آن دریافت کرده‌ام. بست‌هایی که من درباره برنامه در فضای مجازی گذاشته‌ام با استقبال زیادی از طرف مخاطبان افغانستانی روبه‌رو شده و خیلی از آنها قسمت به‌قسمت درباره برنامه نظر می‌دادند. در این برنامه دیدیم، تصویری که از قدیم در ذهن بسیاری از مردم افغانستان وجود دارد که مفاخر ادبی و شاعران افغانستان در ایران نادیده گرفته می‌شوند و تصویری شد که در ایران همه قلمرو زبان فارسی مخصص ایران انگاشته می‌شود، اصلاً حاکم نیست و نوعی اشتیاق هم نسبت

به زبان و شعر فارسی در خارج از مرزهای ایران وجود دارد و شاعران غیر ایرانی وقتی شعر می‌خوانند، بسیار تحسین می‌شوند و درباره بعضی از واژگان فارسی که در خارج از ایران رایج است، در برنامه صحبت شده و تأکید می‌شود که چقدر خوب است ما از این واژگان استفاده کنیم؛ اینها اتفاقات خوبی بود، فقط به نظر می‌رسد حضور عملی شاعران قلمرو زبان فارسی می‌توانست بیشتر باشد؛

چرا که با وجود حضور بیش از ۶۰ شاعر فقط سه شاعر از شاعران مهاجر افغانستان در برنامه داشتیم که در آینده می‌توان از حضور شاعران پاکستان، هندوستان و به‌خصوص تاجیکستان بیشتر بهره ببریم که در این صورت وجهه بین‌المللی برنامه بسیار بهبود می‌یابد.

یادداشت

هم افزایی «شاعر-رسانه» ها با رسانه ملی

همه انسان‌ها دوست دارند دیده شوند ولی این میل به دیده شدن در بین هنرمندان بیشتر از بقیه اقشار است و این تمایل از ویژگی‌های آفرینندگان از جمله شعر است.

محمود اکرامی‌فر
شاعر و پژوهشگر

شاعر، با توجه به خصلت خلاقیت و آفرینگری و دسترسی به رسانه‌های همراه، داشتن سواک رایانه‌ای و رسانه‌ای، به عنوان یک «شاعر-رسانه» صرفاً تا صد مهندسی پیام، که شامل تعیین پیام و سوز شعر، تولید شعر در فرم و قالب دلخواه یا به صورت چند رسانه‌ای، دروازه‌بانی محتوا و فرم و رسانه، توزیع و سنجش بازخورد می‌شود را به تنهایی می‌تواند انجام دهد و در واقع هر شاعر با توجه به سواد رسانه‌ای و ویژگی ذاتی خود، رسانه‌ای است به موازات رسانه‌های رسمی و جمعی اما بهره‌بردن از رسانه‌های جمعی که مورد استفاده همگان است و بعضاً بر دای فراتر از مرزهای جغرافیایی دارند و هنر اثرگذاری و جاذبه‌های خود را دارند. مهندسی پیام شعری یا سوز شعر که توسط شاعر-رسانه با کمک رسانه‌های جمعی مثل تلویزیون اتفاق می‌افتد، باعث می‌شود در مراحل مختلف ارتباط شاعر، به عنوان فرستنده پیام، با مخاطبان عام و هوشیار و فعال، به عنوان گیرندگان پیام، شرایط بهتری پیش بیاید.

الف- در حوزه تعیین پیام و سوز شعری: رسانه‌ای شدن شعر، سوزهای جدیدی را در اختیار مخاطب فعال شعر قرار می‌دهد و مخاطبان فعال این حوزه، به ویژه شاعران با فقه‌های جدیدی در حوزه پیام و سوز آشنا شوند و می‌توانند سوزهایی که به ذهن‌شان می‌رسد را درست دروازه‌بانی کنند.

ب- تولید پیام و تولید شعر در بین مخاطبان فعال این حوزه: خوانش شعر در رسانه ملی توسط خود شاعر و ساختار مسابقه‌ای آن، انگیزه تولید شعر را در بین مخاطبان فعال و شاعران افزایش می‌دهد. حتی می‌تواند به تولید شعر در حوزه فرم و محتوا جهت بدهد و منجر به انباشتگی فرهنگی و غنی شدن ادبیات و فرهنگ بشود.

ج- توزیع شعر در سطح گسترده: رسانه ملی از تولید و پخش حرفه‌ای شعر در قالب‌های برنامه‌سازی جذاب و درست می‌تواند شاعران را به عنوان گروه‌های مرجع فکری و عاطفی مخاطبان عام معرفی کند که این امر منجر به ارتقای جایگاه اجتماعی شاعران خواهد شد. ضمن این‌که می‌تواند باعث ایجاد گفت‌وگو شعری در بین مخاطبان فعال و هوشیار حوزه شعر و رسانه شود.

علاوه بر اینها استفاده درست تلویزیون از شعر می‌تواند شعر را به دایره اهمیت‌ها و اولویت‌های شنیداری و دیداری مخاطبان عام اضافه کند. ضمن این‌که شعر با محتوای مهم و فرازمانی مثل دفاع از ایران و زبان فارسی، دفاع از ارزش‌های ملی و دینی می‌تواند به درونی کردن این ارزش‌ها کمک کرده و باعث هویت‌یابی درست جوانان شود و غرور ملی و افتخار به ایرانی بودن را در بین جوانان افزایش دهد. همه این موارد ذکر شده به اندیشه‌ورزی مردم و تلطیف عواطف انسانی جامعه کمک می‌کند که

خروجی و برآیند این امر، به رضایت اجتماعی مردم و رضایتمندی مخاطبان از زندگی می‌انجامد، برنامه‌هایی مثل سرزمین شعر هم که توانست با استقبال مردم مواجه شود، برای بهتر دیده شدن و حرکت در راستای اهداف جامعه، احتیاج به یک تیم کارشناسی یا اتاق فکر از شاعران، اصحاب رسانه و کارشناسان حوزه‌های مختلف از قبیل برنامه‌سازی، افکار عمومی، روانشناسی و جامعه‌شناسی دارد که ترجیحاً اگر این افراد کسانی باشند که هم رسانه و مخاطبان آن را بشناسند و هم شاعر باشند، می‌توانند یک شیوه‌نامه اساسی که صرفاً تا صد برنامه را پوشش دهد، تدوین کنند که «سرزمین شعر» خوب را که الحمدلله توانست مخاطبان زیادی را به خود جذب کند، به خوب‌ترین تبدیل کند.

قاب

ز خاک سعدی شیراز بوی عشق آید

شعر سعدی از دیرباز مورد توجه آهنگ‌سازان و خوانندگان موسیقی ایران بوده و گزافه نیست اگر بگوییم پربسامدترین شعر فارسی که به‌صورت آواز در دستگاه‌های ایرانی اجرا شده، به‌خصوص غزل‌های شورانگیز سعدی است. خوانندگان مشهور و مهم ایرانی در کارنامه کاری خود حتماً چندین اثر از سعدی دارند. محمد متمدنی

نیز از خوانندگانی است که به سعدی علاقه دارد؛ از جمله چند سال پیش، کنسرتی در آرمگاه سعدی برگزار کرد و از اشعار استاد سخن خواند.

برای مشاهده این کنسرت کلیک کنید

شعر پایداری

زمین کارزار ما تل‌آویو است

احتمالاً خیلی از شما این شعر را شنیده‌اید که: کج‌ادبی که یک مظلوم تا این حد حقوی باشد اگرچه قدرت ما می‌شود تحریم، کتمان نه دفاع از حرم یعنی قرار جنگ اگر باشد

زمین کارزار ما تل‌آویو است، تهران نه!

این شعر که به‌خصوص در وضعیت کنونی و پس از عملیات «وعده صادق» بیشتر مشهور شده، سروده شاعر جوان اصفهانی، محمدحسین ملکیان است که از نیز تا مرحله پایانی مسابقه سرزمین شعر بالا آمد.

او که در شعر «فراز» تخلص می‌کند، از جمله چندین شاعر جوان و خوبی است که در سال‌های اخیر از شهرهای استان اصفهان به شعر امروز ایران معرفی شده‌اند. ملکیان که پیش‌تر برگزیده جشنواره شعر فجر هم شده است، کتاب‌هایی همچون نت‌های گریه‌دار، جمع مکسر، توارذ شخصی، بدبازی و تفسیر آه را منتشر کرده است و در شعر آیینی هم از شاعرانی است که بسیاری از سروده‌هایش را در مجامع مذهبی می‌خواند.

برای دیدن شعرخوانی این شاعر کلیک کنید

چهره

نماینده خوبی برای شعر زنان

شاعران خانم در برنامه «سرزمین شعر» حضور پررنگ و موفقی داشتند. شعرهای خوب و ماندگاری از شاعرانی چون زهرا شهبانی، آناهیتا آقابلیگی و مهتاب ساحل در این برنامه شنید می‌ولی یانوی شاعری که تا مرحله پایانی این برنامه حضور داشت و شعرش از نظر داوران بهتر از بقیه بانوان محسوب می‌شد، آرزو سیب‌وار قهفرخی بود. او از شاعران جوانی است که در سال‌های اخیر در جشنواره‌ها و جایزه‌های ادبی درخشیده است.

اولین مجموعه غزل او به با عنوان «لب‌کوک» در بسیاری از جوایز معتبر ادبی همچون جایزه ادبی الوند، جشنواره قلم‌زرین، جایزه شعر زنده‌یاد حسین جلال پور، جایزه کتاب سال شعر جوان (اقصر امین‌پور) و جایزه دوسالانه کتاب فارسی غزل حسین منزوی حائز رتبه و برگزیده شده است.

برای دیدن شعرخوانی این شاعر کلیک کنید